Parter i det nationella målet

Klagande: Groenland Poultry SRL, i likvidation

Motpart: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Dâmbovița

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 47.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 den 15 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) ([1]) tolkas så, att fall av ”force majeure eller exceptionella omständigheter” även innefattar en situation där stödmottagaren förlorar rätten att använda de hyrda tillgångarna, till följd av att hyresavtalet har sagts upp på grund av att ägaren av de hyrda tillgångarna (uthyraren) har blivit insolvent?

2) Ska artikel 44.2 a i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 den 15 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), mot bakgrund av proportionalitetsprincipen, tolkas så, att i ett fall där en stödmottagares verksamhet – under den tid som ett åtagande, vilket ställts upp som villkor för finansiering, fullgörs – helt eller delvis överförs till en annan person och denna andra stödmottagare, trots att vederbörande uppfyllt en betydande del av åtagandet, upphör med sin jordbruksverksamhet och det inte är möjligt för en efterträdare att överta åtagandet, är den andra stödmottagaren då skyldig att återbetala det stöd som vederbörande har mottagit (för den period då vederbörande var stödmottagare) eller är denne även skyldig att återbetala det stöd som den första stödmottagaren har mottagit?

3) Vilka villkor ska den hänskjutande domstolen beakta vid tolkningen av artikel 44.2 a i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 den 15 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), för att bedöma huruvida ”det inte är möjligt för en efterträdare att överta åtagandet”?

([1]) Kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 368, 2006, s. 15).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Bucureşti (Rumänien) den 8 mars 2022 – Brottmål mot AR

(Mål C-179/22)

(2022/C 222/26)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Bucureşti

Person som omfattas av den europeiska arresteringsordern

AR

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 25 i rambeslut 2008/909/RIF ([1]) tolkas så, att den domstol som ska verkställa en europeisk [arresterings] order, om den avser att tillämpa artikel 4.6 i rambeslut 2002/584/RIF ([2]) för erkännande av den fällande domen, är skyldig att begära [översändande] av den meddelade domen och det utfärdade intyget enligt rambeslut 2008/909/RIF samt erhålla den dömande statens samtycke enligt 4.2 i rambeslut 2008/909/RIF?

2) Ska artikel 4[.6] i rambeslut 2002/584/RIF, jämförd med artiklarna 25 och 4[.2] i rambeslut 2008/909/RIF, tolkas så, att en vägran att verkställa en europeisk arresteringsorder som har utfärdats för verkställighet av ett fängelsestraff och ett erkännande av den fällande domen, utan faktisk verkställighet genom frihetsberövande av den dömda personen till följd av nåd eller uppskov med verkställighet av straffet, i enlighet med lagen i den verkställande staten, och utan att erhålla den dömande statens samtycke inom ramen för förfarandet för erkännande, [innebär] att den dömande staten förlorar sin rätt att fortsätta verkställigheten av påföljden i enlighet med artikel 22.1 i rambeslut 2008/909/RIF?

3) Ska artikel 8[.1] c i rambeslut 2002/584/RIF tolkas så, att en fällande dom för ett fängelsestraff på grundval av vilken det har utfärdats en europeisk arresteringsorder vars verkställighet har vägrats med stöd av artikel 4.6 [i det rambeslutet], med erkännande av domen men utan faktisk verkställighet genom frihetsberövande av den dömda personen till följd av nåd och uppskov med verkställighet av straffet, i enlighet med lagen i den verkställande staten, och utan att erhålla den dömande statens samtycke inom ramen för förfarandet för erkännande, inte längre kan verkställas?

4) Ska artikel 4[.5] i rambeslut 2002/584/RIF tolkas så, att en dom om vägran att verkställa en europeisk arresteringsorder som har utfärdats för verkställighet av ett fängelsestraff och erkännande av den fällande domen enligt artikel 4[.6] i rambeslut 2002/584/RIF, men utan faktisk verkställighet genom frihetsberövande av den dömda personen till följd av nåd och uppskov med verkställighet av straffet, i enlighet med lagen i den verkställande staten (EU-medlemsstaten), och utan att erhålla den dömande statens samtycke inom ramen för förfarandet för erkännande, utgör en ”lagakraftägande dom i ett tredje land för samma gärningar”?

Om fråga 4 besvaras jakande:

5) Ska artikel 4[.5] i rambeslut 2002/584/RIF tolkas så, att en dom om vägran att verkställa en europeisk arresteringsorder som har utfärdats för verkställighet av ett fängelsestraff och erkännande av den fällande domen enligt artikel 4[.6] i rambeslut 2002/584/RIF, med uppskov med verkställighet av straffet i enlighet med lagen i den verkställande staten, utgör en ”dom” som ”är under verkställighet”, om övervakningen av den dömda personen ännu inte har inletts?

([1]) Rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen (EUT L 327, 2008, s. 27).

([2]) Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EUT L 190, 2002, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesfinanzhof (Tyskland) den 9 mars 2022 – Finanzamt Hamm mot Harry Mensing

(Mål C-180/22)

(2022/C 222/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i det nationella målet

Klagande: Finanzamt Hamm

Motpart: Harry Mensing